

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LVI. — Izdan in razposlan 22. dne aprila 1916.

Vsebina: (Št. 110 in 111.) 110. Razpis o premembi ustava centralne komisije za negovanje spomenikov. — 111. Ukaz, s katerim se uvaja poletni čas za leto 1916.

110.

Razpis ministrstva za bogočastje in nauk z dne 12. aprila 1916. l.

o premembi ustava centralne komisije za negovanje spomenikov.

Na podstavi § 19 z Najvišjim sklepom z dne 31. julija 1911. l. odobrenega ustava centralne komisije za negovanje spomenikov se odobrava prememba §§ 3, 4, 6, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17 in 18 tega ustava z nastopnim besedilom z začasno veljavnostjo:

§ 3.

Centralna komisija je pod varstvom protektorja, ki ga imenuje cesar.

Centralna komisija ima svoj sedež na Dunaju in je sestavljena iz predsedstva, spomeniškega sveta in državnega spomeniškega urada.

Za posamezne dežele ali za več izmed njih se postavijo deželni konservatorji, ki so podrejeni centralni komisiji. Gledé službenega razmerja deželnih konservatorjev k političnim deželnim oblastvom se ukrenejo posebni zaukazi.

V zvezi s centralno komisijo je umetnostno-zgodovinski institut.

§ 4.

Centralna komisija je urad, ki je neposrednje podrejen c. kr. ministrstvu za bogočastje in nauk.

§ 6.

Predsednika in njegovega namestnika imenuje cesar na protektorjev predlog na podstavi nasveta, ki ga stavi minister za bogočastje in nauk.

Predsednik vodi opravila, predseduje v sejah spomeniškega sveta in zastopa centralno komisijo na zunaj.

§ 9.

Ude spomeniškega sveta sklicuje predsedstvo na razgovor o načelno važnih stvareh negovanja spomenikov.

Iz spomeniškega sveta lahko imenuje predsedstvo komisije za posvetovanje posameznih vprašanj ali kompleksov vprašanj.

Predsedstvo ima pravico vpraševati ude za mnenje o konkretnih vprašanjih negovanja spomenikov. Udje so v tem primeru dolžni podajati ta mnenja kar najhitreje.

§ 10.

Državni spomeniški urad, ki je pod vodstvom predstojnika, sestoji iz umetnostnozgodovinskih,

tehniških in prava večših uradnikov v lastnosti definitivnih državnih uradnikov, nadalje iz umetnostnozgodovinskih in tehniških generalnih konservatorjev, nastavljenih za primerno nagrado.

Za posamezne dežele ali okoliše se imenujejo umetnostnozgodovinski in tehniški deželni konservatorji v lastnosti definitivnih državnih uradnikov.

Razen tega se lahko arhitekti, tehniki, umetniki itd. imenujejo za konsumente centralne komisije, ki se pošljejo, da poročajo ali vodijo posebno važna dela.

Predsedstvo podaja ministru za bogočastje in nauk predloge zaradi imenovanja, oziroma nastavljanja vseh v odstavku 1, 2 in 3 imenovanih opraviteljev in uradnikov. Predlogi predsedstva zaradi imenovanja predstojnika državnega spomeniškega sveta, generalnih konservatorjev, deželnih konservatorjev in vseh uradnikov od VII. činovnega razreda navzgor potrebujejo prejšnjega odobrenja protektorja.

Državnemu spomeniškem uradu in deželnim konservatorjem mora nadalje minister za bogočastje in nauk pridejati potrebno pomožno osebje za pisarniško in računsko službo ter za praktično negovanje spomenikov (fotografija, fotogrametrija, restavriranje slik in kaj enakega).

Uradnik, kateremu je naročena uprava denarja, odgovarja in jamči zanjo, kolikor se nanaša na sprejemanje, shranjevanje, plodonosno nalaganje, izročevanje in razpošiljanje, ter za pravilno inventarno stanje urada nasproti ministrstvu za bogočastje in nauk.

Potrebno število uradnikov in opraviteljev in njih porazdelitev v posamezne činovne razrede, oziroma določitev višine njihovih nagrad določa minister za bogočastje in nauk na predlog predsedstva in zahteva naj se s proračunom, ki se sestavi vsako leto.

§ 11.

Deželni konservatorji morajo po navodilu, ki ga odobri minister za bogočastje in nauk, porazumno oskrbovati vse stvari negovanja spomenikov v njim odkazanem okolišu.

Deželni konservator, kateremu poveri predsedstvo vodstvo opravil, zastopa centralno komisijo v svojem uradnem področju na zunaj in občuje v stvareh, ki pripadajo deželnim konservatorjem, neposredne z dotičnimi uradi, korporacijami in zasebniki.

V primerih, v katerih se pokažejo različna mnenja, med deželnimi konservatorji, odloča državni spomeniški urad.

Državnemu spomeniškem uradu ostanejo pridržane:

- a) odločbe v stvareh, v katerih gre za porušenje ali trajno izpremembo važnih spomenikov.
- b) Stvari, v katerih pripada odločba kakemu ministrstvu ali dovoli podporo državni spomeniški urad.
- c) Druge stvari, kojih obravnavanje si je posebej pridržal državni spomeniški urad.

§ 12.

Poleg obdelovanja tistih nalog, ki so v zmislu § 11 posebej pridržane državnemu spomeniškem uradu, je njegova najvažnejša naloga, da enotno vodi in nadzoruje deželne konservatorje.

V ostalem naj sloni poslovanje državnega spomeniškega urada na skupnem delovanju umetnostnozgodovinskih, tehniških in prava večših uradnikov; pri tem se je vedno držati strokovnega značaja centralne komisije.

§ 14.

Za predstojnika umetnostnozgodovinskega instituta se imenuje za nagrado nastavljen visokolski profesor.

Njemu je pridejati potrebne umetnostnozgodovinske in tehniške uradnike ter pomožno osebje. Te opravitelje imenuje minister za bogočastje in nauk, in sicer gledé predstojnika, ko je dobilo predsedstvo poprej protektorjevo odobrenje.

Gledé predizobrazbe uradnikov umetnostnozgodovinskega instituta veljajo določila § 13.

§ 15.

Predstojnika umetnostnozgodovinskega instituta je zaslislati v vseh umetnostnozgodovinskih vprašanjih načelne narave.

Umetnostnozgodovinski institut mora sestaviti občo znanstveno avstrijsko umetnostno topografijo, prirediti posebne objave važnih spomenikov ali skupin spomenikov, nadzorovati in voditi zadevne državne in državno podpirane muzeje. Razen tega se lahko udeležuje tudi občin, ne specijalno avstrijskih strokovnih nalog.

§ 17.

Na predlog predsedstva centralne komisije lahko postavi protektor konservatorje za teritori-

jalno obmejen okraj, ki morajo v njem gledati na interese negovanja spomenikov in ki so zlasti poklicani podpirati deželne konservatorje s poročili o najdbah, o nevarnostih, ki preté spomenikom, ali o drugih za negovanje spomenikov važnih stvareh.

Konservatorji se imenujejo na dobo treh let in po preteku tega časa jih more protektor potrditi za enako poslovno dobo.

§ 18.

Osebe, ki zaslužno delujejo na polju negovanja spomenikov in raziskovanja spomenikov, more predsedstvo imenovati za dopisnike centralne komisije za negovanje spomenikov.

Osebe, ki so si pridobile prav posebne za-sluge na polju negovanja spomenikov in raziskovanja spomenikov, lahko imenuje protektor za častne ude.

Hussarek s. r.

111.

Ukaz vsega ministrstva z dne 21. aprila 1916. l.,

s katerim se uvaja poletni čas za leto 1916.

Na podstavi cesarskega ukaza z dne 10. oktobra 1914. l. (drž. zak. št. 274) se ukazuje tako:

§ 1.

Za čas od 1. dne maja do 30. dne septembra 1916. l. se uvaja poseben račun časa (poletni čas).

Po tem se prične 1. dan maja 1916. l. 30. dne aprila ob 11. uri zvečer dosedanjega računanja časa, 30. dan septembra pa se konča 1 uro po polnoči v tem ukazu določenega računanja časa.

§ 2.

Ta ukaz dobi moč z dnem razglasitve.

Stürgkh s. r.

Georgi s. r.

Forster s. r.

Trnka s. r.

Morawski s. r.

Hohenlohe s. r.

Hochenburger s. r.

Hussarek s. r.

Zenker s. r.

Leth s. r.

Spitzmüller s. r.

248